

POLJOPRIVREDA NEKAD I DANAS

Općina Viljevo ,kao i ostale općine Osječko-baranjske županije ima dugu povijest poljoprivredne djelatnosti. Njeni prirodni uvjeti (plodno tlo, šume, rijeke...) bogata tradicija proizvodnje i dobra prometna povezanost omogućile su raznovrstan gospodarski razvoj. Zahvaljujući prirodnim blagodatima i marljivošću ljudi našeg kraja poljoprivreda je postala vodeća gospodarska grana. Nepregledne ravnice ,plodno tlo i dostatne količine vode pogodovala su razvoju ratarstva, stočarstva ,povrtlarstva i voćarstva kao vodećih poljoprivrednih grana. Danas se sve površine pod ratarskim kulturama obrađuju modernim poljoprivrednim strojevima ,te su prinosi poljoprivrednih kultura vrlo visoki ,no nije uvijek bilo tako. Poljodjelstvo je nekada bio težak i mukotrpan posao koji je zahtijevao ustrajnost , snagu i zajedništvo seljaka, a nadasve ljubav prema zemlji i radu koji se usađivao u žitelje ovog kraja već od ranog djetinjstva .Stoga nije neobično da se poljodjelstvo održalo do današnjih dana prenoseći tradiciju „ s koljena na koljeno“.

Govoreći o tradicionalnoj poljoprivredi prošlog stoljeća možemo reći da se većina ratarskih poslova odvijala u skladu s godišnjim dobima(od ranog proljeća do kasne jeseni)bez pomoći strojeva, većinom uz prigodne alate, upotrebu ljudske radne snage, te konjskih zaprega. Stoga je angažman i bliska povezanost zajednice bila od velike važnosti za pravovremeno i uspješno obavljanje poslova vezanih za poljoprivredu.

Ratarski radovi započinjali su u rano proljeće pripremom i obradom tla. Zatim je uslijedila sjetva ratarskih kultura uglavnom žitarica ,uljarica ,šećerne repe ,kukuruza i krmnog bilja.

Početkom ljeta obavljala se košnja djeteline, ječma ,žita .Ubirali su se plodovi raznovrsnog povrća i voća. Ujesen je slijedila berba kukuruza te dozrelog jesenskog voća i povrća.

Sve ove aktivnosti bile su usmjerene i usko povezane s tradicijskim načinom pripreme i čuvanja hrane kako za ljude ,tako i za domaće životinje koje su bile osnova stočarstva u gotovo svakom seoskom domaćinstvu. Sve je manje obiteljskih gospodarstava koje se nastavljaju baviti tradicionalnim uzgojem stoke(slobodna ispaša stoke na pašnjacima) te ono polagano izumire u današnjim selima.

Travanj

